

De kopten en het martelaarschap

De kopten hebben volhard in hun besluit om hun jaartelling te beginnen gelijk met het begin van de regering van de Romeinse keizer Diocletianus, in het jaar 284 A.D., en zij noemden het “Anno Martyri”, want tijdens zijn regering verwierf de Kerk een groot aantal martelaars, die nu in de glorie van het paradijs zijn.

Rond de elfde van de maand September van elk jaar vierten de Kopten het begin van de koptisch jaartelling, genoemd het feest van “El Nayrouz” in welke we het feest van de martelaars vierten, als een geestelijke voorbereiding voor het begin van het nieuwe jaar.

Door dit unieke begrip, heeft de Kerk van Alexandrië de wereld haar diep geestelijk geloof getoond, haar inzicht in de eeuwigheid en haar begrip van het martelaarschap. Zij ziet het martelaarschap niet als dood of iets verschrikkelijks, maar eerder als een nieuwe geboorte en een toegang tot het paradijs

- Getuigenis, is eigenlijk een dagelijkse ervaring die elke gelovige zou moeten beleven, ook al is er geen vervolger of vijand, ook al leeft hij in een klooster of alleen als een kluizenaar of pelgrim.
- Getuigenis is een onafgebroken deelneming in de kruisiging van Jezus. Daarom gaf St. Clemens van Alexandrië de naam “martelaar” aan een echte Christen die een echt verband met God heeft.
- Getuigenis is een toegang tot de eeuwigheid. Daarom beschouwde Origenes de tijden van vervolging niet als harde of droevige tijden, maar als glorieuze tijdperken van de Kerk.
- Getuigenis is een uiterst conflict met Satan.
- Getuigenis wordt beschouwd als de weg naar de totale transfiguratie van de gekruisigde en opgestane Christus in ons. Christus zelf is lijdende in de martelaren.

De Kopten en de Romeinse vervolging

De geschiedschrijvers noemen onze Kerk “de Kerk van de martelaars”, niet alleen om de grote aantallen martelaars van onze Kerk, maar ook voor het oprechte verlangen van haar leden om gemarteld te worden. Toen hun werd verboden openlijk te bidden, vluchtten ze niet naar kloven of graven, maar deden dat openlijk in de velden. Vele kopten reisden van de ene plaats naar de andere om de kroon van het martelaarschap te verwerven.

De golven van vervolging in Egypte zijn in de eerste eeuwen begonnen, toen de Apostel Marcus werd gemarteld door het gewone volk in hun heidense woede, terwijl hun regeerder, al was hij het er niet openlijk mee eens, het zwijgen ertoe deed.

De geschiedkundige bronnen zwegen over de vervolgingen die in Egypte plaatsvonden tot aan de tijd van de 12e Patriarch, Demetrius (191:223 A.D.), maar dit wil niet zeggen dat er geen vervolgingen in deze periode voorkwamen. Als voorbeeld kon na de dood van Corozonos (106 A.D.) gedurende drie jaren, door de vervolgingen, geen patriarch worden ingewijd. Een ander voorbeeld in de regering van de 7e Patriarch, Eumenius (129-151 A.D.), is de Heilige Sophia, inwonerster van het oude Memphis in het midden van Egypte, aan haar martelingen bezweken.

In de tijd van Septimus Severus leden de Kopten zeven jaar lang onder ernstige vervolgingen. Severus bezocht Egypte en ging naar Zuid-Egypte waar hij bemerkte dat het Christendom was toegenomen. Hij gaf opdracht aan de regeerder om de vervolging van de Christenen op te voeren en geen prediking meer toe te laten, koste wat kost. De school van Alexandrië werd gesloten en de deken, St.Clemens was gedwongen te vluchten en zijn plaats werd ingenomen door de achttienjarige Origenus.

In 205 A.D. gaf Decius in een decreet aan de regeerders van alle provinciën opdracht om de staatsgodsdienst weer in te stellen, maar in Egypte was de vervolging al reeds lang aan de gang. Duizenden werden gemarteld en gedood in de steden en dorpen van het gehele land.

Onder de regering van Diocletianus, heeft een Romeinse legioensoldaat genaamd Lucius Domitius Domitianus zichzelf “Keizer” genoemd. Toen is Diocletianus zelf naar de Egyptische kust gekomen en bestormde de stad en overwon na een belegering van acht maanden. In het jaar 302 A.D., begon hij zijn vervolging van het Christendom door elke soldaat, die niet wilde offeren aan de Romeinse Goden, uit zijn legioen te ontslaan. Diocletianus geloofde dat het hoofd van de slang in Egypte was en als hij dit daar kon verpletteren hij het gemakkelijker had met de vernietiging van het Christendom in zijn hele keizerrijk. In totaal, werden ongeveer 800.000 Christenen in Egypte omgebracht.

Het is waard om op te merken dat de vervolgingen begonnen door Diocletianus gesteund werden door Maximianus Daza (305-313 A.D.), keizer van Egypte en Syrië wiens regeringsperiode het ergste was in het bloed vergieten dan welke periode dan ook in de hele geschiedenis van Kerkvervolgingen. De martelaren van zijn rijk werden toegeschreven aan de “Diocletiaanse vervolgingen”.

Voorbeelden van martelaren

De Heilige Menas (Mina) de Wonderdoener

De Heilige Menas is zeer bekend in zowel in het oosten als in het westen, door de vele wonderen die werden verricht door zijn gebeden voor ons. Dit is duidelijk geworden door de vele kleine kleiachtige flesjes die gegraveerd waren met zijn afbeelding en naam, welke gevonden werden door archeologen en verschillende landen in de wereld, zoals in Heidelberg in Duitsland, Milaan in Italië, Dalmatië in Joegoslavië, Marseille in Frankrijk, Dengela in Soedan en Jeruzalem.

De Heilige Menas werd geboren in het jaar 285 A.D., in de stad Niceos. Zijn ouders waren zeer vrome Christenen, zijn vader Audexios en zijn moeder Aufimia. Op het Kerkelijke feest van de Heilige Maria bad zijn moeder, die geen kinderen kon krijgen, in tranen voor het Ikoon van de Maagd, dat God haar een zoon mocht geven. Zij hoorde een stem zeggende: “Amen”, en dus noemde zij haar zoon Menas.

Zijn vader heerser over een van de provinciën van Egypte overleed toen Menas veertien jaar oud was. Op zijn vijftiende diende hij in het leger en had een hoge rang dankzij zijn vaders reputatie die werd geleverd in Algerije. Drie jaren later verliet hij het leger met het verlangen om zijn leven lang te getuigen van Christus en vertrok in de richting van de woestijn om een ander leven te leiden.

Na vijf jaren als een kluizenaar te hebben geleefd, zag hij in een openbaring, de engelen, de martelarenkronen met glanzende kronen en verlangende ernaar om met

hen verenigd te zijn, haastte hij zich naar zijn regeerder om van zijn Christelijke geloof te getuigen. Zijn eindeloze beproevingen en kwellingen die hij doorstond bracht vele heidenen, niet alleen tot het geloof, maar ook naar hun martelaarschap. Zijn lichaam werd begraven in “Marriout”, dichtbij Alexandrië. Zijn relikwie werd ontdekt door de dochter van de koning Zinon, die genas toen ze daar had geslapen. De koning bouwde daar een Kerk en een grote stad werd er gebouwd. Zieke mensen van over de hele wereld kwamen daar om genezing te zoeken. Paus Cyrillus VI bouwde daar in de omgeving een klooster op zijn naam.

Sint.Dimiana

Zij is een van de bekendste martelaren van Egypte. Zij leefde met 40 maagden in haar paleis dat als een nonnenklooster was. Tijdens het rijk van Diocletianus, wees zij haar vader Marcos, de regeerder van El-Borollos (Zaafaran), terecht voor het verlooehen van Christus en zette hem aan om het martelaarschap te zoeken. Zelf onderging zij vele martelingen en samen met de 40 maagden ging zij haar martelaarsdood tegemoet.

Sint Catherina

In de 17de eeuw, schreef Tillemont dat het moeilijk was een Heilige te vinden die meer geëerd werd dan de Heilige Catherina, de Alexandrijnse maagd, die op haar jeugdige leeftijd van 18 jaar gemarteld werd in het jaar 307 A.D. Baronius zei dat er in zijn eigen land, België, geen stad of dorp is zonder een Kerk of altaar welke ter vereniging van haar is gebouwd. Zelfs haar feest werd gevierd als een vrije dag in sommige Europese landen zoals in Engeland, in de 13de eeuw.

Men zegt dat zij verschrikkelijke kwellingen onderging en zelfs in het openbaar durfde te getuigen en te rede-twisten met de wijsgeren van Alexandrië en hen samen met vele rechters bekeerde tot het Christendom. Haar Heilige lichaam werd door engelen naar de berg Sinai overgebracht. In het algemeen wordt ze beschouwd als de patroon Heilige van scholen, misschien om haar twistgesprekken met de wijsgeren van Alexandrië. In Europa (1063 A.D.) werd een semi-kloosterorde opgericht ter ere van haar. De volgelingen van deze orde beloofden door het afleggen van een eed, kuisheid en maagdelijkheid.

Het Thebaean Legioen

Genoemd naar Thebe = Luxor dat in Zuid-Egypte ligt Dit legioen bestond uit 6600 soldaten en hun commandant Sint Mauritius. Het was op bevel van keizer Maximianus , in 286 A.D., gestuurd om de aanvallen van de stammen aan de westerse grenzen van het Romeinse imperium te pareren. Het legioen was dichtbij Lausanne in Zwitserland, gestationeerd. Voordat de oorlog was begonnen had de keizer hen bevolen te offeren aan de afgoden, maar dat hadden ze geweigerd. Commandeur Mauritius zond namens alle soldaten van het legioen een brief aan de keizer waarin hij hun geloof verklaarde. De keizer was woedend en gaf bevel één tiende van het legioen te martelen opdat de rest geïntimideerd zou worden. Maar toen dit niet gebeurde, beval de keizer nog één tiende van het legioen te martelen, enzovoorts, tot uiteindelijk het hele legioen was gemarteld. De Heilige Verena heeft toen het legioen begeleid en de gewonden verzorgd. Na het martelaarschap van de Heilige Mauritius en het legioen, had ze zich op het ascetisme en het kluizenaarsleven toegelegd. Ze bad, vastte en bediende de vrouwen zowel geestelijk als lichamelijk, en ze leerde hun de basis van het geloof en de algemene hygiëne. Toen ze gearresteerd werd en in de gevangenisgezet, verscheen voor haar de Heilige Mauritius om haar te troosten. Nadat ze uit de gevangenis vrijgelaten was, zorgde ze voor de armen en de leprapatiënten.

Tijdens haar sterven verscheen haar de Heilige Maria om haar te troosten en kracht te geven.

De Koptische Kalender

Ieder jaar op 11 september vieren de kopten het begin van het nieuwe koptische jaar. Ze noemen dit het Feest van El-Nayrouz. De Kopten beschouwen het jaar A.D. 284 als het begin van deze kalender (dus het jaar 2002 A.D. is overeenstemmend 1718 Anno Martyri). Dit was het jaar waarin de regering van de Romeinse keizer Diocletianus begon met de grootste vervolging van de christelijke kerk, vooral in Egypte. Het aantal doden bereikte het aantal van 800.000 Egyptische christenen. Daarom noemen historiografen onze Kerk de “Kerk van de Martelaren”. Niet alleen vanwege de vele martelaren, maar ook wegens het oprechte verlangen van haar leden om het martelaarschap te bereiken.

De koptische jaarindeling is hetzelfde als de oud-Egyptische, door de oude Egyptenaren gebruikt om er de seizoenen van zaaien, oogsten, en de vloed van de Nijl mee te bepalen. De kopten behielden de oude Egyptische maandennamen: Toet, Babah , Hatour, Kiahk , Toebah , Amshir, Baramhat, Barmoudah, Bashans, Baouna, Abib, Mesra en Nasi. De kopten organiseerden de kalender op dezelfde oude astrologische basis om zo de landbouwseizoenen te berekenen en daarmee de zaaiwerkzaamheden te organiseren. Het koptische jaar is verdeeld in drie seizoenen van elk vier maanden. De drie seizoenen zijn het overstromings-, het verbouw - en het oogstseizoen. Dit stelsel is tot nu toe gebruikelijk in landbouw en bepaalt de rituelen van de Kerk

De Koptische kalender was van 4241 voor Christus – 1875 A.D. de officiële kalender van Egypte. Daarna werd de kalender vervangen door de gebruikelijke Gregoriaanse kalender.